

der gjøres? Se vi hen paa, hvorledes Udviklingen er foregaaet, da forekommer det mig, at deri kunde være et Fingerpeg i den Retning, i hvilken vi bør gaa. For en hel Del Aar tilbage begyndte der allerede en Virksomhed for, at vi skulde se at faae det daarlige Smør her i Landet udryddet. Jeg tror, at disse Bestræbelser maa siges at være kronede med Held. Det kan nok være, at der hist og her er fremkommet Varer, der ikke ere, som de burde være, men det er dog efterhaanden blevet sjældnere og sjældnere, og den Udvikling, vi staa i, fører med Rømpeskridt hen imod for Alvor at lave det godt, og jeg tror, vi kunne gjøre det. Vi ere komne saa vidt, at det ikke alene er de smaa Mærker, der, fordi Smørret i sig selv er godt, finder Anerkjendelse, men at vi ogsaa kunne lave de store Mærker ensartede i Farve, Indhold og Udseende, kort sagt saaledes, at det helt igennem kan fremtræde paa en Maade, som vi kunne være glade ved. Og spørges der om, hvorvidt vi ere i Stand til at holde det Standpunkt, da tror jeg, at vi ere i Stand til endog at udvikle det meget betydeligt endnu. I den Betænkning, som blev afgivet i Fjor, er Kreaturholdet her i Danmark opgivet til c. 1 Mill., og lægge vi til Grund, hvad vi ellers under almindelige Forhold maa lægge til Grund, nemlig at en god Ko i Gjennemsnit er i Stand til at give c. 6,000 Pfd. Mælk om Aaret, da vil det omtrent svare til 200 Pfd. Smør pr. Ko, og med et saadant Udbytte er der Intet til Hinder for, at vi kunne komme til at gaa langt, langt høiere op i Udførsel af Natursmør, end vi staa nu. Det Eneste, der mangler, er det, at vi ved Lov faae fastslaaet, at vi skulle have den Stabilitet ind i Landbruget, som er nødvendig at støtte sig til, for at en videre Udvikling kan komme til at gaa sin rolige Gang.

Naar der spørges om, hvad Skade da egentlig Kunstsmørret gjør for det naturlige Smør, da synes jeg efter de Udtalelser, der ere faldne allerede i dette Møde, at det er slaaet fast, at Kunstsmørret indeholder sig overalt i Smørrets Blads, og det er jo ikke til saa ringe en Skade for Udviklingen af vort naturlige Smør, naar det er saa. Men skal Udviklingen komme til at gaa den Vej, som det erede Medlem for Bræstv. Amts 6te Valgkreds (Wojfen) antydede, og hvorom der ogsaa er kommet Udtalelser frem fra Andre, jeg tror navnlig fra det erede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), at vi Allesammen skulle give os til at kaste os over Kunstsmørproduktionen, saa er det dermed slaaet fast, at saa skulle vi optage

Konkurrenzen med hele Verden, og det ere vi ikke i Stand til at udholde. Det synes jeg, vi have set Beviser nok paa, i hvad der er foregaaet paa Kornhandelsens Omraade og til Dels ogsaa med Jedefvæget; det gaar saaledes, at der nok kan være enkelte Tider, hvor Produktionen kan sættes, men der kan fremkomme saa stor Produktion, at det ikke bliver os muligt at finde Afsetning for vore Varer, og da er Landbruget ikke indrettet saaledes, at det kan stoppe op for en Tid og saa tage fat igjen. Det vil ogsaa føre til, at vi maa foretage Forandringer i Driftsmaaden og maaste i det Hele indrette den paa en anden Maade. For mig staar det saaledes, at det vil blive en komplet Ødelæggelse for Landbruget her i Landet. Og jeg vil tillige sige, at skulde det komme til det Standpunkt, da vil det være den værste Svinepest i vort Land; thi det er jo givet, at de to Ting, Meierierne og Svineopdrætningen, Svinefedningen hører sammen. — Der har ogsaa været en Del Tale om den Beskyttelse, som vi Landmænd ville søge ad denne Vej. Jeg veed nu ikke rigtig, om det er det Navn, som passer. Der er jo Beskyttelse, der bestaar i Told, i Afgifter, men saadant Noget er der jo ikke Tale om her. Se vi i en anden Retning, gives der Beskyttelse gennem saadant Noget som Eneretsbevillinger, og det tror jeg maaste nærmest dette vilde komme ind under. Man har jo heller ikke modtaget fra nogen Side, at Landmændene gennem en meget lang Tid have haft Eneret paa at lave Smør her i Landet, medens Kunstsmørindustrien er en Industri, der for ikke længe siden er dukket frem, og som der strax den Gang, den viste synlige Spor, blev sat visse Regler for. Mit Haab er, at det skal lykkes at sætte endnu mere betryggende Forholdsregler for Udviklingen af denne Industri saaledes, at Landbrugsmeierivæsenet derigennem kan faae et sikkert Grundlag at staa paa for sin fremtidige Udvikling. Dette er saa meget mere berettiget, som jeg tror, at der er grumme Mange, at der er store Procentandele af Befolkningen her i Landet, der er høilig interesserede i, at det kommer til at gaa Landbruget vel. Der er jo saaledes forskellige Slags Haandværkere og forskellige Næringsveie, der maa siges at være knyttede saa nøie til Landbruget, at hvis det gaar til Grunde, saa gaar meget Mere end det samme Vej. Hvad iøvrigt denne Beskyttelse angaar, saa har jeg fra en anset Høvedende her i Byen modtaget nærmere Oplysninger om, hvad f. Ex. de Ting, som hører til et vel anlagt Fælles- eller Andelsmeieri, vil koste i Toldafgift, og det er slet ikke saa